

Efter Regeringsforslaget skulde Lovens Revision først finde Sted i 1951—52, men Tidsrummet forkortedes i Folketinget til 5 Aar.

Ud over de i det foregaaende omtalte Ændringsforslag foreslog Folketingsudvalget at udelade Lovforslagets § 24, der paabød, at hvis en Elev *forsømte* den Undervisning, hvortil han var indmeldt, skulde det meddeles hans Forældre eller Værge og, for saa vidt han var beskæftiget, hans Arbejdsgiver. Udvalget var ikke uenigt i selve Bestemmelsen eller i, at der maa være *disciplinære Forskrifter*, der f. Eks. giver Adgang til Bortvisning af Elever, som maatte udvise daarlig Opførsel; men man ansaa det for rigtigst, at saadanne Bestemmelser blev fæstnet i et ministerielt Cirkulære.

I Ungdomsudvalgets Betænkning regnede man med, at 2 Aargange — de unge paa 16 og 17 Aar — vilde omfatte 40 000 undervisningspligtige Elever, og at den aarlige *Udgift* til 2 000 Hold à 20 Elever med hver 120 Timers Undervisning vilde ligge omkring 1,2 Mill. Kr., deraf henvend en Million til Lærerløn, knap 200 000 Kr. til Undervisningsmidler. Ministeriet opgjorde Antallet af mulige Elever i Ungdomsskolen for ufaglærte til ca. 70 000 (4 Aargange) og antog, at i de første Aar næppe mere end Halvdelen eller 35 000 vilde søge en frivillig Ungdomsskole. Med 1 750 Hold à 20 Elever og gennemsnitlig 90 Timers aarlig Undervisning ansloges *Statens* aarlige Udgift til Lærerløn og Undervisningsmidler til i alt 400 000 Kr. Herved bemærkes, at Ministeriet foreslog Halvdelen af Tilskuddet til Lærerløn i Aftenskolen lagt over paa Kommunen, og at Tilskuddet til Undervisningsmidler kun skulde være 2 Øre pr. Elevertime i Stedet for 4 Øre.

Der var under Rigsdagsforhandlingerne Enighed om, at den stillede Opgave med en Ungdomsskole for ufaglærte nu maatte søges løst, medens Meningerne med Hensyn til *obligatorisk eller frivillig Skole* var delte. Socialdemokraternes Ordfører i Folketinget (*Bomholt*) argumenterede stærkt for obligatorisk Skole; Partiet kunde dog subsidiært tiltræde den foreslaaede Ordning (»obligatorisk Apparat og frivillig Tilslutning»), men maatte ønske Loven revideret senest efter 5 Aars Forløb. Paa den anden Side hilste *Julin* (V.) med Tilfredshed, at Ministeren havde opgivet den obligatoriske Ungdomsskole, og han mente, at Ministeren havde handlet klogt derved. Fra flere Sider udtaltes den Opfattelse, at Ministeriet var gaaet for vidt ved at sætte *Aldersgrænsen* helt ned til 14 Aar, og at *Minimumstimetallet* var for lavt ansat, ligesom der udtaltes Ønske om Ændring af *Nævnenes Sammensætning*.

De i Folketinget foretagne Ændringer, der blev foreslaaet